

Een daverend applaus steeg op.

‘Daarom geef ik jullie een exclusief voorproefje van mijn nieuwe single.’ Opnieuw gejoel. Hij keek een meisje aan dat vooraan stond en zei: ‘Deze is voor jou.’ Ze straalde bij die woorden en keek verliefd naar hem op.

Hij tokkelde een akkoord en begon te zingen:

*Als je het wil, het staat hier voor je
Ik had het eerder willen zeggen
Maar ik wilde het verbergen
Ik kan niet meer doen alsof, niet meer alsof*

*Ik wil alleen maar levend sterven
Niet aan een gebroken hart
Ik wil je niet meer horen liegen
Nu ik ben wie ik altijd wilde zijn, wilde zijn*

Langzaam drong het tot hem door dat er iets niet klopte. Zijn hand sloeg nog traag een akkoord aan, terwijl hij naar bijna tweeduizend uitdrukingsloze gezichten keek. In de stilte hoorde hij een paar meeuwen vechten om een frietje.

‘Amanda!’ schreeuwde iemand in het publiek. ‘Wij willen Amanda!’ De mensen om hem heen begonnen instemmend te knikken en te klappen. Al snel klonk het massaal: ‘Amanda, Amanda, Amanda!’ De Bard slikte wat weg, haalde diep adem en forceerde een glimlach. Zodra hij de eerste akkoorden aansloeg, steeg er een luid gejuich op.

*Als ik je hand in de mijne voel
en alles gaat zo goed
dan wil ik elke dag bij jou zijn, bij jou zijn*